

Сега пытаніе е: одно дѣло става-ли по-малко криво защо-то смы были навыкнigli да го правимъ?

Азъ мыслї че не става. Защото Богъ, ако е забранилъ това, то навыкъ-ть, кой-то смы придобили да направимъ това, неизмѣняв Неговѣ-тѣ заповѣдь. Богъ е казаль да не откраднешь и Той не ще си измѣни заповѣдь-тѣ. Ако Му е неугодно да откраднемъ, колко повече трѣбва да Му е неугодно да не навыкнувамы на краждѣ. Ако нѣкой человѣкъ тя біе, и съвѣсть-та му го обличява, ты щяше да кажешъ, че той трѣбва да е наскрѣбенъ, та никога вѣчъ да не направи това. Ты вѣроятно щяше да си мыслишь, че той нѣма никакво извиненіе да тя біе кога-то тя види, доклѣ съвѣсть-та му прѣстане съвсѣмъ отъ да го обличява. Ты щяше да кажешъ, криво е ако да мя біяще единъ путь а колко повече да навыкне да мя біе всякога колчимъ мя види.

Ако е това така, то колко злѣ е за хора-та да имѣтъ оныя лоши навыцы, въ кои-то мнозина испадать, та безъ да мыслять или да разсѣдять, че правять лоши работы пакъ ты правять.

ПЫТАНИЯ.

1. Ако сравнишь дѣла-та си съ законъ-тѣ Божій, не щешъ-ли да намѣришь че правишъ много нѣща, кои-то е забранилъ, а кои-то ты не усѣща че сѫ кривы? Дай нѣколко примѣры.
2. Ще ли датя повыка Богъ да дадешъ отвѣтъ за тыя дѣла?
3. Такыи дѣла щѣсть ли да бѣдѣшъ повече извиняемы отъ другы-ты?
4. Да кажемъ че едно момче ще лъже толкова, щото не ще ся погрыжи дали да казва истинѣ-тѣ или не, то ще ли това да е извиненіе прѣдъ Бога? Защо?
5. Да кажемъ че едно момче ся заклѣ ведиѣсь, и съѣѣшъ-та му го обличяваше, и друго ся кѣлнеше толкова, що-то не знаше кога ся кѣлнеше, кое ѡже бѣде по-виновато? защо?
6. Вѣобщѣ чловѣци-ти по-ли сѫ добри или лоши, отъ колко-то мыслить да сѫ? защо?
7. Що ся учимъ отъ тѣхъ главѣ за важность-тѣ на придобываніе-то на добры навыци?